

Abonamentul e darea de consum spiritual —
dice Iehova Dumnezeuul executorilor de dare.

Proverbul Zacharia.

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiecărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 3 fi., pe $\frac{1}{2}$ an 1 fi. 50 cr., pentru România pe an 7 franci, pe $\frac{1}{2}$ an 3.50. Inserțiuni: De un șir petit 6 cr. și 30 cr. timbru.

Abonamentele, manuscriptele, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu.

La situație.

Se plâng mereu românii ș'amar se jeluesc,
 Că neamuri d'altă limbă din țeară'i asupresc,
 Că'i storc, îi sug, despoae, îi frâng sub grea povară,
 C'asupra-le țes hulă, urgie și ocară,
 Că le pustiesc limba, — ce li mai scump pe lume
 Și că prin vicleșuguri le schimbă al lor nume.
 Deci, dacă aste fapte de crudă prigonire
 Se sêvîrșesc chiar ȕilnic spre a noastră umilire,
 Se'ntreabă fie-cine, ce nu e mortăciune,
 Și care se mai crede cu'n pic de'nțelepciune,
 De e cu sfat, ca față d'atâtea mari nevoi
 Se ne hulim noi singuri, noi înșine pre noi,
 Vêdit și pe'ntrecute în fața lumii mari
 Numindu-ne cu fală, că suntem cărturari?!
 Au nu ni ultuită a firii lege și'n noi,
 Se ne sleim într'unul vêdându-ne'n nevoi,
 Se strîngem dese șiruri, și se ne apêrăm,
 Și care nu ne cruță, nici noi se nu'i cruțăm?
 Căci până când vrăjmașul ne simte scăpătați
 Și'n vrăjbi pân' la cuțite, de tot destrăbălați,

Și până când el urlă, ca haita la vânat,
 Că frate p'al seu frate se'l vindem ne-am dedat,
 Până atunci de-asurda în sec ne-om svêrcoli,
 Căci traiu cu tignă'n lume noi nu vom dobândi.
 Slujivom de batjocuri la cei ce ne robesc,
 Privivom frânți în suflet la ei, cum ne smeresc,
 Pe lunecușul luciu, ce trece'n povârniș
 Au nu ni dat de vreme se stăm la coboriș!!!

Recunoștință cânească.

În Țeara Oltului, sau în comitatul lui Gouido von Nemengedem, toți câinii, unde dau de urmele administrațiunii comitatense, își ridică câte un picior din cele dinapoi, și pânăși exprimă recunoștința lor, stau în trei picioare.

Biserică și cârcimă.

În comuna Cernele fundamentul bisericii s'a pus acum 7 ani, și tot nu e încă gata.

Din contra, tot în acea comună, ađiprimăvară prin Martie, s'a pus fundamentul cârcimei comunale, și'n 6 Aprilie, adecă a doua ăi de Paști cârcimariul a dat pe primul locuitoriu beat din cârcimă afară.

Tragere pe sfóră pentru sfânta biserică.

Mai dăunăđi am văđut pe un domn ieşind dela judecătoria cercuală din Sibiiu. După acest domn, la distanţă de 5 paşi, urma un țăran.

Domnul era avocat, țăranul era buzat.

În tăcere profundă pâşia avocatul preste piaţa cea mare cătră strada Măcelarilor.

Ţăranul, la 5 paşi distanţă, după el.

La întrarea în strada Măcelarilor, țăranul strigă: En stăi Domnule, şi'mi spune cum stau eu?

— Eu am apelat la tablă!

— Bine, am înţeles c'ai apelat, dar' dumnia-ta încă vei fi înţeles ce a dis avocatul contrariu, că la 8 ăile me execvează, dacă nu plătesc!

— Nu se pôte!

— Îmi stai dumnia-ta bun?

— Îţi stau bun, că şi dacă te execvează, numai pentru asigurare o pôte face!

— Pentru asigurarea mea, ori pentru a lui?

— Omule, eu n'am timp se'ţi dau lecţii pe strade!

— Atunci se mergem la dumnia-ta acasă!

— Bine, se mergem, dar' eu fără 5 fl. nu te primesc în casă.

— O se'ţi plătesc şi cei 5 fl., numai se nu fie în vânt, ca şi cei 15 fl., pe care 'ţi 'i-am dat sub cuvântul, că me scapi de belea!

— Omule, ce 'mi-ai plătit, şi ce'mi vei mai plăti, nu'mi plăteşti mie, ci la sfânta biserică. Eu tot ce câştig ca avocat las la sfânta biserică!

— Ce folos, că dumnia-ta lași tot ce câștigi ca avocat la sfânta biserică, și eu nu's popă, ear' preste 8 ȕile îmi vine execuția la casă!

— Ști că ești un om sucit!

— Dacă's sucit domnule, dumnia-ta 'mi-ai luat 15 fl. ca se me desucești, — dă'mi cei 15 fl. înapoi, dacă nu'mi faci ceea-ce 'mi-ai promis!

— Eu acei 15 fl. îi dau la sfânta biserică!

— Nó dă'i la sfânta biserică, și dumnia-ta te dă dracului!

Cu această poftă bunăvoitoare, țăranul s'a despărțit de avocat, și s'a dus în treabăși.

Eu aștept acum se cetesc ađi-măne în cutare gazetă, la care sfântă biserică dă avocatul cei 15 fl., și dăi întru iertarea păcatelor sale, sau ale țăranului buzat!!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Urechescu.*)

*) Cei-ce doresc se aște numele avocatului, care cu atăta zel muncește pentru sfânta biserică, se se adreseze la redacțiunea Calicului.

Aşa'i moda între frați!...

I.

Aşa'i moda între frați
 Faceți bine și iertați!....
 » Vai! Aşa se lumineze
 » A vóstră lumină'n lume,
 » Cât vedënd faptele vóstre
 » Se mărescă sântul nume,
 » A lui Dumneđeu ceresc,
 » Oamenii, cari vă privesc!...
 — Dar' slabă lumină dați:
 Aşa'i moda între frați!

II.

» Vă iubiți unul pe altul:
 » Ca lumea se vă privescă
 » Prin asta de-ai mei apostoli!
 — Ȑis'a Lumina cerescă. —
 Vail și-amar de-acea iubire
 Carea este între voi:
 De-ați putea v'ați scóte ochii
 Când vă'ntâlniți doi cu doi.
 Și voi, o! nu vă spăriați:
 Aşa'i moda între frați!

III.

» Cine pe alt loc că sare
 » În staulul oilor,
 » Este hoț și e tâlhar.
 — Ȑisus'a ómenilor,
 De iubitul Domn Christos.
 Vai! Cum știți a intriga
 Unul contra altuia:

Pentru vinars și rachiă
 Ajungeți la parochiă
 Ca preotul , Sărăciă'.

IV.

Un cântec sună a jale:
 » Măi părinte părințele
 » De ce vrei se duci o rolă
 » Ca Dogele'n barcarolă?
 » Și te'nbraci și te căruți
 » Dai mâna cu ori-ce domnuți.
 » Ca se fi mai ales dintr'alți
 » Vorbești cu a ta preutésă
 » Limbi străine'n a ta casă:
 » Aşa'i moda între frați!

V.

» Ba, ca al tđu popor se știe
 » Ce plătește a ta domnie,
 » Foi domnești, încă cetești
 » (Ungurești ori jidovești),
 » Și-apoi cărți pe slujbe sante
 » Ai destule, măi părinte,
 » Primate pe intențiuni
 » (Lucru real, nu minciuni),
 » Căci cele celi românești
 » Sunt preascumpe, nu'spopești.

VI.

Un cântec a jale sună:
 » Hei, părinte părințele
 » Dacă vrei se'nainteđi
 » Pe protopop se'l stimeđi.

, Că el ori ce va lega
 , În al seu tract năcăjit,
 , Va se se lege și-acolo
 , La Vlădicul strălucit.
 , Protopopul este ochiul,
 , Ochiul episcopului
 , Vai, Dómnne, bine-ar mai fi
 , Când ăcest ochiu ar lipsi!...⁶

VII.

Cântă cucul, mierla ădice:
 , Daă vrei se fi ferice

, Mai lasă frate din drept,
 , Mai stăi strîmb, nu sta tot drept.
 , Dumneăeu se te ferescă
 , De a popilor mâniă
 , Și de-a sasului prostiă
 , Dumneăeu se te păăească!
 , Rabăă frate, căci scris este:
 , A răăbda e sórtea nóăătră;...
 , N'ai răăbdat? — N'ai căăpătat
 , Parochiă și alt sat!⁶

Satirescul.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

O întrebare.

Sunt ovrei nemăăști, ovrei ungurești, ovrei romăănești etc.

Pentru ce nu's și nemăăși ovreești, unguri ovreești, romăăni ovreești etc.?

Sus Marcule!

Dina, dina, dina, da,
Dina, dina, da!

Marcule cu cujma nouă
Jocă nu cota că plouă,
Jocă'n mocirlă și'n tină
Ca berbecii dela stână!

Hop! jocă-ne numai una
Că ați mâne cade bruma,
Apoi atunci îi juca
Numai și numa'n Gherla!

Hop, că'n Gherla nu'i c'aici,
C'acolo sunt canonici
Cari își ține câte o Firă
Încât și dracul se miră
Că bêtărănesc câte-o țiră
Stând în casă la căldură,
Și șoptind gură la gură
Când nu'i bântue vre-o ură
Ori nu's cuprinși de căldură.

Ast-fel pentru esemplu
 E Papiu canonicu
 Care în pământ căută
 Până în urmă află
 A lui Petru sfinte chei,
 Ear' de atunci parcă'i holtei
 Capul așa și'l ridică
 Și pâșește a vlădică.

Și ajungea, că'i vrednic,
 Și'i viță de a lui Ițig,
 Care face și direge
 Și din tóte se alege
 Cu gescheft în cât se miră
 Chiar și cumătra Zamfiră.

El cu ceilalți canonici
 Care se spetesc aici
 Cu somnul și cu șederea,
 Strigă vivat vlădica
 Se pótă curênd fugi
 Până'n Minthiu de aci,
 Când vre o deputațiune
 Trimisă de națiune
 Când-va ar mai cuteza
 A veni pân' la Gherla
 La Somnea Măria Sa.
 Hei, că Szabo, recte Somnea
 De Români fuge ca vulpea
 Dinaintea leului;
 Dară lucrul dracului,
 Cum de nu fuge la Cluj

Unde'i sunt deschise uși
 De mâni mândre muerești
 Nu de brânci de celi ursești,
 Cum sunt a lui prota Benea
 Care încă și'te lenea,
 Ca Bilț ori alt canonic
 Și cum e mutul mai voinic —
 L'om vedea chiar canonic
 Și dup'aceea vlădic,
 Că Muntean cu Gradovici
 Pune-ar pe Bene aici
 Ori și ce, numai nu pot
 Că au puținel vot,
 Că și-au mâncat omenia
 Ca țigani biserica.
 Jocă dară la Gherla
 Până nu cade bruma
 Că acușa prin alei
 Frunța de galbină ce-i
 Pica-va de brumi bătută,
 De canonici nevedută
 Cum pica-vor canonicii
 Din rang, după ce uniții
 Toți s'or face neuniți
 Id est cu leuca loviți.
 Și jucând Marcule tu
 Strigă se sune codru:
 Vlădice, Măria Ta,
 Cin' te-a pus a retera
 Dinaintea lui Tripon?
 Ești un ticalos cocon!

Heil Vlădică somnuros
 S'au întors lumea pe dos !
 Ți-ai spus; dar' noi știm prea bine
 Că micuțele albine
 Când simțesc că toamna vine
 Scot trântorii din știubei
 Se vedă p'afară ce'i,
 Apoi când vor se re'ntórne
 Mi ții iau bădiță'n córne
 Și'i înțepă, și'i împung
 Și în lume mi'i alung.
 Dómne ce daună aci
 Că Tripon cu Miháli
 Nu ți-au închis știubeiul
 Pân' ai colindat Mintiul
 Ori-cum mințesc unii Clujul.
 Dar' rogute mēi somnóre
 De mai ai ceva onóre
 Spune-ne adevărat
 De ce casa ți-ai lăsat
 Și te-ai pus pe colindat ?
 Ori ți s'au clătít crerii
 Când au prins teologii
 A cânta din seminar
 Cu accent curat și rar :
 Deșteptați-vē Români
 Clătiți picioré și mâni
 De vreți a nu vē'neca
 Cum s'a înecat Somnea
 În lene și'n nepăsare,
 N'ar mai gusta altul sare,
 Nice apă, nice pâne,

Ci din Țiua cea de mâne
 Începēnd în șapte ani
 Fie slugă la țigani,
 Și jóce în chip de urs
 Cum l'au fluerat de sus,
 Jócă ađi de'i merg puzderii
 Din reverenđi și din pinteni
 De'l apucă guturaiul
 La gingeni și copite.
 Altcum nu cântă clericii
 Ca la el în cap greurușii
 În timp de lună nouă ;
 Și nici nu cred că crerii
 'I-sau clătít de-o cântare,
 Căci scris e: ce omul n'are
 Nice pierde nu mai póte
 Necum a și mai vinde
 Și încă fără țidulă
 Aci printre finanți ?!
 Altcum tu Mărcuș ușor
 Pune lui Szabo curator
 Pe Muntean, ori Gradovici
 Ori pe Bene ce aici
 În prezența tuturor
 Botezat e de tutor
 La caii vlădicului
 Cum și la asinii lui. Amin!
 Apoi fără pic de greș
 Din Gherla'n Caransebeș
 Se te duci Mărcușule
 Că acolo, puiule,

De când Popea a'ntrat
Într'atâta s'a schimbat
De jori că nu'i cap la sat.

Acolo asesorii
Pórtă'l precum porți caii,
Deci ȕi'i lui „Nuvecertați”
Mai lasă nene cu buna
Și apucă mătura
De'mi croește pe Mustea
Și pe Constantin Pârvu
Și pe asesorul Barzu.
De ce? Știu ei fórte bine
Du'i numai Mărcuț cu tine,
Și mi'i jócă pe sub ciur
Pân' vor face zup, în nas!

Apoi Mărcuț nu mai sta
Până'i da de Băița
(Ungurește Rézbányá)
Care altcum se numește
În glasul pur românește
Sodoma
Și Gomora.

C'aici popa Ferencz Péter
Mai cu un mare bicher
Cu dascălul seu Dingo
Fac chiar posne, dară hó!
Nu întra în făgădău
C'a fi vai de capul têu,
Că ești doi te-or flocăi
De-afară nu'i mai eși.
Chiamă'i tu pe ei afară

Și'i pune la o tânjală
Și'i înjugă p'amêndoi
Ca pe biboli, ca pe boi,
Și'i mână tu dinapoi
Unde o dus muțul iapa
Nime nu le audă vestea
Nici în ȕiua de apoi
Când suna-va din cimpoi
Archangelul Mihailă
Și cu soțul seu Gavrilă.

C'acești doi după ce beau
Apoi pe uliți se iau,
Fac rușine fetelor
Și necaz nevestelor

Altcum Ferencz cu Dingo
Sunt supușii lui Szabó,
Vlădicului cel vestit
Ce'n Gherla'i sălășluit.
Deci: după cum e ȕicala.
Cum e sfântu'i și tămâia!
Una'i cănele cu códa!

Apoi Mărcuțule tu
Pân' la Egerseg te dù,
Unde popește Bârsan
Popă ortodocs gligan.

El ca popă însurat
Are mulți copii prin sat,
Lângă cei vre-o cinci ori șase
Cei are la preutésă.

Ori-ce slujnică-a avut
Nici un an nu o a ținut,
Ci pân' nu se'mplini anul
'I-a procurat leagănul
Și-a dimis'o la dracul.

Dar' popa Ioan Bârsan
O păți acu'i un an
Cu Reveca Hodoran,
Cum n'a mai pățit șohan.

Acésta fată orfană
Și fără pic de prihană,
Venit'a dela Bardoș
Slujnică la ăst cocoș.

Dar' pân' nu se'mplini anul
Îi dădù drumul stăpânul,
Căci 'i-se îngroșa sînul
Și se cam temeă parochul.

Dar' cumnatul Ravechi
Pusus'a a scirici
Ce nemilos, ce dihană
Neferici o orfană?

Ea veți bine a spus curat
Că popa'i cel vinovat,
Că cu sila și cu frica
O aduse la nimica.

Acum se vedeți craval!
Popa tremura ca un cal
Ce'i cuprins de armurare,
Pentru păcatele sale.

Deci îmbiă pe Raveca
Numai de și-a ținea gura,
Cu o jumëta de sută
Dară ea remase mută!

Cercat'a el și cu buna
Se împace pe Raveca,
Și a cercat și cu răul
Dară nu și-a ajuns scopul.

Atunci pus'a domnul popă
Pe jupânașul de protă,
Se facă el împăcare
Cu Reveca dumis'ale.

Ēla, om bun și mișos
Împăcatu-i-a frumos:
Se dee popa Bârsan
La Raveca Hodoran
Drept preț de desdaunare
Din punga sfinției sale
Florini de-argint șeptedecei
Și ea se tacă pe veci
Despre astă întâmplare
Care nu'i rară'n anale.

Acuma poștiți dreptate
Și poștiți moralitate,
La ceia ce își bat peptul
Și strigă cu fariseul:
Că ei sunt lumina lumii
Și sarea pământului,
Mănțe'i mama huciului!

Deci Mărcuț nu fi viclean
 Cântă tu popii Bârsan:
 Părinte sfinția ta
 Cruțăți mai bine barba,
 Că de-o ducem în Sibiu
 Rămâi de dânsa pustiu.

Altcum, cu ce drept o porți
 O pot purta țigani toți,

Că sfântă cum e a ta
 Țeu și a lor s'ar afla!

Apoi Mărcuț vei șede
 Până la prima Ândrea,
 Dar' acum jĂcă-ți jocul
 Se resune pĂmĂntul
 Și bețivii cu dĂnsul!

Genealogia ÎnapoimergĂtorului Ioan dela Arad.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Despre ÎnapoimergĂtorul Ioan dela Arad se Țice, cĂ
 e un om precaut.

Precauțiunea e mama înțelepciunii, regele din China
 e fiul înțelepciunii, și prin urmare ÎnapoimergĂtorul Ioan
 dela Arad e moșul regelui din China.

Urzică Scandalografescu.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Înțelepciunea nebunului sub cóna caprii trebuie cãutată!
 Și-au pus în cap kulturegyletiștii din Cluj se facã cu
 ori-ce preț din români unguri.

Capul e reședința înțelepciunii. Sunt însã și reșe-
 dințe góle. Golul acesta trebuie umplut, și unde locui-
 toriul natural al capului lipsește, acolo de regulã se sã-
 lãșluește prostia.

Așa în capul kulturegyletiștilor!

Kulturegyletiștii cred, cã iepurii se prind cu fuga!

Nisuița kulturegyletiștilor de a face din români un-
 guri, sémenã mult cu întreprinderea lui Sonu Ganea din
 Nocrichi, care odiniórã aduna cojóce vechi, țundre rupte,
 sarici gãurite, pãlării sparte, și tot feliiul de sdrențe pãrã-
 site cu scopul de a face din ele rachiu, sau țuicã.

Dacã kulturegyletiștii atunci n'au fãcut din români
 unguri, când mai aveau cãte ceva, ađi când nu mai au

decât datorii, și ca se fabriceze cultură umblă la cerșit, până'i còda cu porc și codubatura cu còdă, nu mai fac. Din contra, ungurii, care nu mai au cu ce plăti darea, și cametele la ovrei, ca nime se nu'i mai cunóscă, se fac români, și ies cu cotele prin idea de stat maghiar.

Eu cunosc unguri, care în curtea, și pe moșia stre-moșilor lor slujesc la ovrei ca români, și numai atâta 'și-au mai păstrat din nemzetișeg, că ascultă poruncile ovreilor în limba maghiară.

E semnificătoriu, ba e un rîs al sorții, că kultur-egyletiștii cu forța nu pot face din români unguri, până-când ungurii de bună voie se fac români.

În 25 de ani, decând kulturegyletiștii stăpânesc această țeară cu ură hotărîită contra a tot ce nu'i ungar, singur din doi români le-au succes a face unguri, din Gligor Moldovan, și din Dr. Alexics. Atâta rêu se ne dea Dum-neșeu tot la 25 de ani, lui Gligor Moldovan și Dr. Alexics însê, cât vor trăi, în tot anul de 25 de ori 25!

După-ce într'un interval de 25 de ani stăpânirea ma-ghiară cu tóte sfortările n'a ajuns se ne maghiarizeze, kulturegyletiștii dela Cluj, dându-le prostia'n pângă, cred, că mai ușor ne vor putea maghiariza, dacă ne vor înființa două episcopii maghiare, una gr. or. alta gr. cat.

Idea asta e tot atâta de nouă, ca și turecii dela cis-mele protopopului gr. or. din Orăștie, pe care acesta le-a cumpërat în anul 1857, și în estan le-a căputat a două-decișicinea-óra.

Dar' se đicem, că idea e nouă. Cele două episcopii ma-ghiare înființânde pentru fericirea românilor vor fi și mai nouë. Ear' știut e, că mătura nouă bine mătură, deși numai gunoiu.

Se află în Ungaria și gunoiu destul gr. or. cât și gr. cat. — Se vor afla fără îndoială și còde la mătură.

Avem destui călugări și celibi gata ași jertfi acea parte a reverendelor, care e menită a se freca de scaonul episcopesc, pentru scopuri kulturegyletiste.

Cu tóte este kulturegyletiștii, prin înființarea celor două episcopii gr. or. și gr. cat., nu vor ajunge la alte rezultate decât la celece acela a ajuns, care, voind se'și spoiască păretele, aruncă cu mazăre'n el.

Dacă însă kulturegyletiștii din Cluj insistă totuși la înființarea celor două episcopii, în scopul de a ne maghiariza, eu le-ași da un sfat patriotic: Se înființeze acele două episcopii în comuna Găinari din comitatul lui Gouido von Nemengedem.

Comuna Găinari, din mai multe puncte de vedere, se recomândă de cea mai potrivită reședință a nou înființindelor două episcopii kulturegyletistice.

Mai întâiu, acea comună a fost odinióră maghiară, și ar putea fi ađi, dacă maghiarii, cu gramatica maghiară în mână, n'ar fi preferit a învăța fără carte limba română, sau, dacă nu s'ar fi deskulturegylesit.

A doua, în comuna Găinari, cât e de mică, sunt două prostii — pardon — parochii românești, una gr. cat. alta gr. or. precum și doi preoți, unul care flămânđește după tipicul gr. cat., celalalt, care rabdă după tipicul gr. or.

A treia, amândoi preoții Găinariului stau gata a primi rangul de episcopi maghiari, ba se fac și episcopi turcești dacă li se asigură sidoxia, sau porția canonică în măsură corespunđătoare rangului.

Și mai potriviți episcopi kulturegyletiști de ritul gr. cat. și gr. or. ca preoții actuali din Găinari, în tótă Ungaria și satele învecinate, nu se pot afla. Una pentru motivul, că preotul gr. cat. al Găinariului știe da cu ghiocul de noroc, ear' cel gr. or. în órele libere, se ocupă cu șolo-

mănăria. Care va se dîcă, unul ca și celalalt, ridicat la rangul episcopesc, cine ștî ce noue mijlôce ar putea da kulturegyletiștilor la mână pentru sigura maghiarisare a naționalităților din Ungaria.

În sfârșit comuna Găinari, și din acel motiv s'ar acomoda mai potrivit de reședință a nouelor episcopii kultur-egyletiste, pentru că e zidită pe o cóstă din partea dréptă a Oltului. Cósta e aplecată la surpări, și surpându-se, cele două episcopii cad în Olt, Oltul le duce în Dunăre, Dunărea în Marea neagră, ear' de acolo ușor ajung în patria, de unde Maghiarii au venit în Europa.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Sum curios

se aflu cine va cumpăra la licitațiunea publică a remasului metropolitului Vancea conclusele conciliului din 1872, privitoare la înjugarea bisericii gr. cat. la teleaga Papii.*)

Dr. Radu

vagabund ad propagandam fidem.

*) Veđi epistola lui N. Densușian din Gazeta Transilvaniei Nr. 236.

Cocóna Gurădulce.

Amorul e o bólă a tineretelor, de care nu a rareori pătinesc și cei bătrâni. La cei tineri această bólă se curează adeseori prin căsătorie. Bătrânii atacați de bóla amorului se curează numai prin sapă și lopată. Câț.

Femeile atacate de bóla amorului, tinere ori bătrâne, pătinesc mai amar decât bărbații. Asta pentru motivul, că femeile's mereu tinere, și mereu amoresate. Eu nu cunosc femeă, care în tótă vieța sa s'a lăudat cu bătrânețele ei. O femeă nici-odată nu va ȃice cu gura plină, că'i bătrână, ci totdeauna cu gura mórtă. Câț!

De aceea înțeleptul Socrates a exprimat memorabilele cuvinte: „Amorul unei femei e mai periculos decât invidia unui bărbat.“ — Și înțeleptul Socrates, care după cum se știe, a avut pe Xantippa de nevastă, sigur a vorbit din experiență. Altcum nici nu s'ar putea explica faptul istoric despre iubirea Xantippeii, cu care aceasta a deșertat în capul bărbatu-so o olă plină cu apă de trandafir. Câț!

Cu cuvintele aceste dictate de experiență, m'am despărțit dîilele trecute de cocóna Sfecla, care mi s'a plîns, că soru-sa, o șiscă bătrână și cu coliva pe sprânceană s'a amoresat într'un scriitoriu dela tribunal, și o arde sub călcâe după măritiș. Câț!

Sora cocónei Sfecla, după cum cei mai bătrâni oameni din sat își aduc încă bine aminte, a fost odinioară foarte frumoasă. S'ar fi și putut mai de multe-ori mărita, pentru-că prelângă / frumsețea ei mai era și cu părinți avuți. Nu s'a măritat însă, pentru că de frumoasă ce era, ea s'a amoresat în sine însuși, și o fată amoresată în sine însuși, aceea nu poate iubi. Câț!

Doi teologi absoluți, trei iuriști cu diploma de avocat în straiță, și un jude dela tablă o au cerut. De moraliști și berbeci, cărora le lăsa gura apă după ea nici nu mai pomenesc. Dochia — așa chiamă adecă pe sora cocónei Sfecla — după nici unul din aceștia n'a voit se meargă. Câț!

Idealul Dochiei era un general în vîrstă de cel mult 25 de ani. Fiind însă că pețitori de aceștia nu cresc pe toate gardurile, așa ea a rămas nemăritată. Câț!

Vorba veche: Fata, care la început alege, la urmă culege. Dochia demult ar fi început a culege, dar' dracul că n'avea ce. Câț!

Acum cum s'a întîmplat cum nu, căci despre aceasta nici analele cocónei Sfecla nu dau deslușiri, un scriitorăș

dela tribunal, care din leafa lui până'n 15 ale lunei abia are cu ce flămândi, apoi de aci încolo rabdă sătul, a mirosat că Dochia are câteva mii de floreni, pe care ea în lipsa de dinți și măsele cu greu le mai poate mânca, și o urmărește c'un amor cu totul desinteresat. Câț!

Apoi după cum experiența ne învătă, la o fată bătrână ajunge se'i tremuri de două-ori din sprânceană, ca se'i în curci ițele, și se'i afli ușor nodul în papura căsătorii. Câț!

Așa se vede, că Dochia cu Sofron — așa se chiamă scriitorășul dela tribunal — au dat de nod, și după cum cocóna Sfecla 'mi-a povestit, nu'i dinamită pe lume, care se spargă nodul amorului legat între Dochia și Sofron. Câț!

Atâta e sigur, că Sofron vrea se ia pe Dochia de nevastă numai ca se'i reguleze valuta. Câț!

Cocóna Sfecla din contra s'a năcăjit ca o șopârlă călcată pe cõdă de pasul sorusa, pentru că ea ar dorì s'o moștenească mai înainte de ce Sofron îi regulează valuta.

Mișuluc!

Scântei și cenușă din filosofia doctorului Amnariu.

Secretul, pentru unul e prea mic, pentru doi potrivit,
pentru trei prea mare!

* * *

Prostul cumpără dela pleșug leac pentru creșterea
părului!

* * *

Cu vreme și înțelepciunea ministrului nostru de fi-
nanțe Wekerle o se se aște în casele cele góle ale sta-
tului maghiar!

* * *

După-ce muerile pleacă vara pe timp rău la băi,
bărbații rămași acasă se bucură de vreme bună!

* * *

Oamenii seamenă cu argintul cel viu, ei, ca și acesta,
se lipesc numai de aur și argint!

* * *

Tăria muerii zace în slăbiciunea bărbatului!

* * *

Mórtea e scădița neprolungibilă a vieții!

* * *

Din regularea valutei austro-ungare numai cei-ce ni-
menui nu datoresc cu nimica, cu deosebire însă cei-ce
n'au nimica vor trage cel mai mare profit!

* * *

Toți acei magnați maghiari, cât și acei muritori din
Austro-Ungaria, care ađi datoresc cu 500.000 fl., după
regularea valutei vor deveni milionari, pentru-că atunci
vor datori un milion de coróne!

* * *

Regulaseva valuta, și pe mulți îi va lovì guta!

* * *

Ce folos, că se regulează valuta, și la noi în curte
crește cucuta!

* * *

După regularea valutei, cu două coróne n'o se'ți poți
cumpăra un zlot!

* * *

Din regularea valutei diurniștii, care până acum au
căpătat un zlot la ąi, vor căpăta plată îndoită, adecă două
coróne, dar' vor și răbda îndoit!

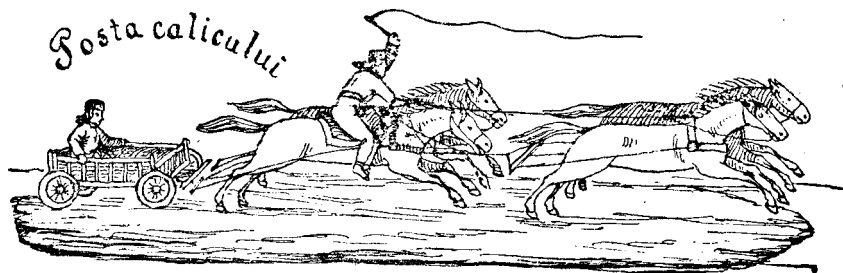

- Gluma s'a îngroșat frate, când îmi plătești banii?
- Îndată ce se va regula valuta, că vreau se'ți plătesc în aur!
- Plătește'mi acum, că eu primesc și bani de hârtie!
- Hârtie n'am!
- Atunci de unde vei avea bani de aur?
- Din regularea valutei. Dacă valuta se regulează drept, atunci tot omul trebuie se aibă bani. Ce înțeles ar avea altcum regularea valutei?!

— Mă, feciorul meu a învățat la două scoli, la Blaj și la Brașov!

— Va fi! Însă, și eu am lăsat odată un vițel se sugă la două vaci, și tot bou a ieșit, numai ceva mai mare!

D-lui T. F.: Îmi pare bine, că toastul meu 'ți-a plăcut, și deloc nu 'mi-ar părea rău, dacă și d-tale, asemenea celebrităților dela Tribuna și Gazeta Transilvaniei 'ți-ar fi displăcut. De una poți fi sigur: Spiritul nu'l am din Tribuna, și glumele nu din Gazeta Transilvaniei. Apoi articoli de fond de natura a șeptei ape'n chisăliță ca'n aceste două diare ale noastre în Calicul nici în Păresimi nu vei afla. — Alta'i buba. D-ta n'o cunoști. Eu nu 'ți-o pot spune. Nu, pentru-că ar semena a: Lauda proprie, nu mirósă a busuioc. — Domnul meu! Lasă lumea se judece după cum o tae colera. *De gustibus non est certandum*: La unu'i place popa, la altul preoteasa!

D-lui V. R. în O.: N'ar strica, dacă s'ar renta. Eu nu trăesc ca Tribuna, Gazeta Transilvaniei, Telegraful Roman și Unirea din sudórea feței altora. În capitala României ași scóte Calicul tot la 8 zile, și la abonenți din provincă nici n'ași mai reflecta. La noi, unde vieța publică românescă e atât de puțin desvoltată, redigerea unei foi humoristice, e îndoit de grea. Pune'mi d-ta un parlament românesc în Transilvania la mână, și eu în tótă Dumineca îți pun la dejun un Calic la dispozițiune.

D-lui Naționalul: D-tale îți plac pólele dela ii chindesite, mie'mi plac nechindesite, la al treilea póte'i plac pólele în genere. Dacă'ți convine, dispune ca Seliștenele se'și pórtte pólele chindesite cu câte colori are curcubeul în proțap. — Eu le aflu nenaturale! — Într'altele adresează-te la Cocóna Gurădulce, care, pentru gustul d-tale póte'ți dá o sărutare, sau te lasă se'i săruți batăr mâța!

Calendarul Calicului pe anul 1893

Întocmit după trebuințele Românilor din totă lumea, lectură bogată humoristică și satirică, și cu 30 ilustrațiuni, cu prețul de 36 cr. sau 1 leu nou, a eșit de sub tipariu.

Cei-ce cumpără 10, sau mai multe exemplare, primesc Calendarul Calicului- cu 26 cr. sau 70 bani.

Comandele, numai în bani gata, se adresează la „Librăria W. Krafft” sau la „Administrațiunea Calicului” în Sibiiu.

Atragem atențiunea p. t. public la faptul cunoscut deja, că, în cei din urmă trei ani, întreagă edițiunea din Calendarul Calicului s'a vîndut înainte de începerea noului an, și comandele sosite mai târziu nu s'au putut efeptui.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Haptak!!!

La diferite întrebări am arătat tuturor abonenților noștrii suma abonamentului restant, și în urma mandatului redacțiunii noastre, cu 1 Decembre c. vom sista expedarea foii la adresa tuturor restanțierilor.

Am făcut abonenților noștrii toate înlesnirile, dar' în sfârșit și îndelungrăbdarea Calicului se rupe pe unde-i așa mai subțire!

Administrațiunea Calicului.